

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 10. Cur Iuno apud Homerum Vulcano blandiens, claudum eum vocet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

Ἡελὸς τὰ πρῶτα σωερχομένοιο λείοντι,
Τῆμος δὲ κλάδοντες ἐτάσσει δ' ῥέει δόντω
ἀπ' ὀφθαλμοῖσι ἐπιπίπτει.

Quo fit, ut in versibus vetusti poetae, qui citantur li-
bro tertio De oratore,

Vive Vlixes, dum licet.

Oculis postremum lumen radiatum rape:

non dubitem, quin melius omnino sit, quod in vete-
re libro meo legitur,

Oculis postremum lumen radiantis rape.

Cur Iuno apud Homerum Vulcano blandiens, claudum
eum vocet. CAP. X.

Q V A R I T. P. VICTORIUS libro XXIIX. Variarum
lectionum, quo consilio Iuno apud Homerum
Vulcano blandiens, verita tamen non sit eum κλυτο-
νόμου vocare: idque eò factum ait, quòd cùm vi-
tium pedum ipsius apertum esset, neque vlllo modo
tegi posset, nullo verbo magis eum mater ostendere
potuit, quàm si inde ipsum vocasset. id autem fecisse
ἰστορεῖται, ὡς ἐν ἔργῳ, ut ostenderet eum à se valdè amari.

Quae fortassis vera sunt. Sed Plutarchus, grauis in-
primis & idoneus auctor, aliam huius rei causam ad-
fert, nihilo, ut ego quidem arbitror, deteriore. Ait
enim, voluisse summum ac sapientissimum poëtam
ostendere, neque bona neque mala corporis talia esse,
ut aut ad laudem, aut ad vituperationem cuiusquam
valdè pertineant. Itaque apud eum etiam qui aliquem
oburgant, ac reprehendunt, eo tamen ipso tempore
commendare ipsius formam, si bona est, non veren-
tur. Ut Hector Paridi conuictum faciens,

Δύσπαι, εἶδ' ὅ ἄεστε, γυναιμανὲς ἠπυροποδία.
& ipsi Hectori Glaucus,

T 4

Ἑκτορ

Micretti
Lectiones
LII
25

Εκτορ ὡ εἶδος ἀείρε, μάλιστα ἀεὶ πολλὸν ἐδίδου.
 neque vnquam in probri loco obiciunt ea quae
 poris sunt, sed quae animi; vt Vlixes Theriaca
 quod claudus esset, aut caluus, aut gibberus, cap
 brat, sed quod immodicè, & intempestiuè loqu
 Contraq. mater ipsa ne tum quidem cum hlio
 ditur, veretur eum claudum vt erat, vocare; quod
 res nullo modo ad vituperationem ipsius pertinet
 neque quidquam de dignitate ipsius detrahat. in
 inquit, ὁμηροῦ καταγὰ τῆς αἰχμωμένῳ ὅτι χαλκίῳ
 πφλότησιν, ἔτε ψεκτὸν ἠγόμενον τὸ μὴ αἰχρὸν, ἔτε αἰ
 τὸ μὴ δὲ ἡμᾶς, ἀλλ' ἀπὸ τύχης γινόμενον. eodemque
 do Attius in Philocteta, quem Vlixi blandientem
 duxerat, ab eo id commemorari facit, Vlixem forte
 sum non esse

*Inclute, parua prodite forma,
 Nomine celebri, claroque potens
 Pectore Achiuis clasibus ductor,
 Grauis Dardanijs genibus vltor,
 Laertiade.*

Vbi etiam illud notant, quod patris nomen in
 mum locum reiecerit: quia in laudibus magnorum
 virorum postremum locum generis nobilitas tenet
 ea autem posuerit primo loco, quae ipsius Vlixis pro
 pria essent: in quibus nihil sibi neque Laertes, neque
 Anticlea, neque Acrisius vindicaret.

*Quod de Scipione & Laelio dictum est, idem de duo
 bus antiquis Philosophis dictum esse. Diogenes
 Laërtius locis aliquot illustratus.*

CAVTV XI.

SCIPIONIS, & Laelij amicitia nemini ignota est
 paulum modò humaniori potest. cum autem
 praefaret